

ОЦЕНА МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ

Кандидат: Драгана Бедов

Наслов рада: „КЊИЖЕВНО ДЕЛО МИЛОША ЂОРИЋА”

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовао комисију: Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, 23. 04. 2010.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: др Миливој Ненин, ментор, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет у Новом Саду, 17. 3. 2005; др Горана Раичевић, ванредни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет Нови Сад, 23. април 2010; др Борјанка Трајковић, доцент за уже научне области Библиотечке науке и Историја српске књижевности, Педагошки факултет у Сомбору, 23. 04. 2007.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Драгана, Жарко, Бедов
2. Датум рођења, општина, Република: 8. 3. 1979, Нови Сад, Нови Сад, Србија
3. Година уписа на магистарске студије, смер/усмерење, број положених испита и просечна оцена : 2004, Наука о књижевности, Српска књижевност 20. века, осам, просечна оцена: 9,62
III НАСЛОВ МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ: „Књижевно дело Милоша Ђорића”

IV ПРЕГЛЕД МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ:

Драгана Бедов је магистарски рад о Милошу Ђорићу, написан у обиму од 134 стране компјутерског текста, поделила у пет поглавља, која је, опет, изделила на мање целине. У „Уводу” (2–3), образложена је потреба да се адекватно вреднује и позиционира заборављени књижевни корпус врхунског лекара и бескомпромисног интелектуалца Милоша Ђорића (1893–1975), који се у књижевности остваривао – почев од друге деценије 20. века па све до смрти – као песник, прозаиста, драматичар, преводилац и есејист. У првом поглављу, „Живот” (4–15), дати су основни био-библиографски подаци о Милошу Ђорићу (његовом школовању, учешћу у Првом светском рату, лекарској пракси у Београду и Нишу, јавном ангажману и сл.) и његовом оцу, такође лекару и песнику Николи Ђорићу. Исто тако, указано је на породични и друштвено-историјски контекст у којем је Милош Н. Ђорић стварао. У другом поглављу „Поезија” (16–37) аналитички је опсервирана Ђорићева поетска збирка с ратном тематиком *Под шаторским крилима*. Треће поглавље, „Проза” (38–98), садржи четири потпоглавља: „Роман *Пегавац и глад*”, „Хумореске”, „Роман *Кандић*” и „Лаза К. Лазаревић, лекар и писац”. Четврто поглавље, „Драмски покушаји” (99–107), садржи две подцелине: „*Кад млидијах умрети*,” и „*Бог је радник*”. После завршног, петог поглавља, „Сарадња у листовима и часописима” (108–119), следе: Закључак (120–123), Библиографија (124–129) и Литература (130–133). На крају је дат Садржај.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ:

Милош Н. Ђорић данас је заборављени писац. (Намерно смо уз његово име ставили средње слово – јер, и Никола, његов отац, био је песник.) Последњи који је о Милошу Ђорићу озбиљније писао је, нема никакве сумње, Радомир Константиновић. (Говорио је о скучености литературе Милоша Ђорића, али је и унутар те скучености начео причу о АУТЕНТИЧНОСТИ те литературе; Своју „плаву гробницу” Милош Ђорић, који је био непосредни сведок бројних смрти, видео је као зелене пашњаке а на њима је видео јагањце... Зовем у помоћ Милоша Црњанског и његове ратне успомене са друге стране света – лепота предела у којима смо умирали, помогла нам је да преживимо... Али Радомир Константиновић није прочитао много од Милоша Ђорића јер му то дело, у целини, није било доступно.) Дакле најмање два контекста нам се отварају када је Милош Ђорић у питању. Може се говорити о песничкој породици (или, шире, књижевној), а такве породице су код нас уистину ретке; али се Ђорић може посматрати и у контексту лекара – писца. Оба ова контекста отворила је Драгана Бедов. Међутим, кључни контекст је РАТНА КЊИЖЕВНОСТ – и то књижевност Првог светског рата. После три месеца дежурства, у Ријечи и болници (контролисао је епилептичне нападе) Црњански је посумњао у смисао литературе. Прецизније, почео је да се гади литературе. Код Милоша Ђорића, пак, уочен је стид због писања. А Милош Ђорић је био директно на острву Видо! Тај стравичан контекст, то окружење, обележили су књижевност Милоша Ђорића. Био је песник, прозни и драмски писац, преводилац, а написао је и једну запажену студију, коју је у то време само он могао написати. Вероватно је био најјачи као пародичар (потписивао се псеудонимом Уздах Сутончић) – чак, равноправан такмац свом пријатељу Винаверу. Па ипак је Милош Ђорић заборављен писац. Заборављен је из најмање неколико разлога. Први разлог је лако видљив: то је било његово одлажење из Београда након Другог светског рата (као последица његовог људског отпора) у који долази тек мртав! Али, чини ми се да је пресуднији разлог заборављања САДРЖАЈ његових романа, објављиваних у наставцима. Јер, тај садржај је нарушавао и доводио у питање слику о српско-грчком пријатељству. (Срби су на Крфу били на француској територији и од стране Грка – домородаца, нису били дочекани на најмање срдечно.) Друга битна ствар је другачије виђење многобројних смрти од званичног виђења смрти!!! Наиме, на острву Видо није било пегавог тифуса – умирало се од глади!!!

<p>VI. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:</p>
<p>У магистарском раду „Живот и књижевно дело Милоша Ђорића” кандидаткиња Драгана Бедов, на основу фактографије, рукописне заоставштине и разноврсних публикованих књижевних радова Милоша Ђорића, као и оскудне критичке грађе о његовом делу, по први пут у нашој књижевној историографији, исцрпно је представила и компетентно вредновала све аспекте заборављеног књижевног дела овог, по много чему, особеног писца. Захваљујући обелодањеним чињеницама и елаборацији Драгане Бедов, дело Милоша Н. Ђорића од сада се мора имати у виду кадгод се разматра наша ратна, тзв. крфска књижевност, пародијски корпус у српској двадесетвековној литератури, српско-француске књижевне и културне везе и књижевно стварање наших лекара-писаца.</p>
<p>VI. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА</p>
<p>Милош Ђорић осветљаван је из више углова: поред објављених дела, Драгана Бедов открива и заборављена/непубликована дела овог писца, али и указује на рецепцију његовог дела. (О првој књизи Милоша Ђорића, на пример, писали су поред Ранка Младеновића – што се зна – и Милан Богдановић и Станислав Винавер – што се не зна!) Затим је кандидаткиња користила и необјављене рукописе Милоша Ђорића, као и породична сећања, да би у све то уткала делове из романа <i>Време смрти</i> Добрице Ћосића. Наравно, то није произвољно коришћење јер, Добрица Ћосић експлицитно наводи колико су му читање Ђорићевог дела и његова усмена сведочења о Првом светском рату користила, као предлог, за настанак романа <i>Време смрти</i>. Све је то с мером и занимљиво написано. Наравно, Ђорићева студија о Лази Лазаревићу је и данас инспиративна – чак је и то Драгана Бедов успела да покаже на интересантан начин. Магистарским радом „Књижевно дело Милоша Ђорића” кандидаткиња је компетентно и валидно предочила и протумачила резултате истраживања.</p>
<p>VII. КОНАЧНА ОЦЕНА МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ</p>
<p>1. Да ли је теза урађена у складу са образложењем наведеним у пријави теме: Теза „Књижевно дело Милоша Ђорића” у потпуности је урађена у складу са образложењем наведеним приликом пријављивања теме.</p>
<p>2. Да ли теза садржи све битне елементе: Рад садржи све битне елементе, предвиђене за ову врсту научних радова: почетну претпоставку, истраживачку елаборацију, интерпретацију и закључак којим се указује на интересантну и незаобилазну појаву Милоша Ђорића који, својим књижевним делом, иако не припада писцима магистралног тока, српску литерарну сцену 20. столећа чини разноврснијом.</p>
<p>3. По чему је теза оригиналан допринос науци: Магистарска теза „Књижевно дело Милоша Ђорића” у потпуности је оригиналан допринос науци. У њој је по први пут, на једном месту, учињен свеобухватан и исцрпан поглед на све видове књижевног дела и литерарне заоставштине Милоша Ђорића, а он као стваралац позициониран у оквире српске књижевности 20. века.</p>
<p>4. Недостаци тезе и њихов утицај на резултат истраживања</p>

VIII. ПРЕДЛОГ:
На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже да се магистарска теза „ Књижевно дело Милоша Ђорића” прихвати, а кандидаткињи Драгани Бедов одобри одбрана.

У Новом Саду,
4. маја 2010.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Миливој Ненин, ред. проф., ментор

др Горана Раичевић, ванредни проф.

др Борјанка Трајковић, доцент